

การรายงาน ปย.๒ สำหรับ ๒ หัวข้อเพิ่มเติม โดยประเมินจากกระบวนการปฏิบัติงาน

๑. การซื้อวัสดุเกินความจำเป็น ประเมินจากกระบวนการจัดทำแผนซื้อวัสดุสำนักงาน

การควบคุมเพียงพอ จำนวน ๙ วิทยาลัย ดังนี้

- (๑) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ
- (๒) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช
- (๓) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี
- (๔) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท
- (๕) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่
- (๖) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา
- (๗) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์
- (๘) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี
- (๙) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดพิษณุโลก

ไม่มีการรายงาน ปย.๒ สำหรับหัวข้อนี้ จำนวน ๓ วิทยาลัย ได้แก่

- (๑) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครศรีธรรมราช
- (๒) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี
- (๓) วิทยาลัยนักระบริหารสาธารณสุข

และมีการควบคุมไม่เพียงพอ จำนวน ๒๖ วิทยาลัย

สาเหตุเกิดจาก

(๑) บางวิทยาลัยไม่มีการสำรวจความต้องการ หรือมีการสำรวจแต่ไม่ครอบคลุมทุกหน่วยงานย่อยภายในวิทยาลัย และไม่ได้ดำเนินการตรวจนับวัสดุคงเหลือคงคลัง ก่อนการจัดซื้อจัดจ้าง จึงทำให้มีวัสดุที่ซื้อมามีมากเกินไปเกินความต้องการที่จะใช้จริง

(๒) บุคลากรของวิทยาลัยแจ้งความต้องการจากการประมาณการไว้สูงเกินความจำเป็นที่จะต้องใช้จริง มีการเบิกใช้เพียงบางส่วน จึงทำให้วัสดุคงคลัง ณ วันสิ้นปี คงเหลือจำนวนมาก

๒. การตรวจสอบพัสดุประจำปี

การควบคุมเพียงพอจำนวน ๔ วิทยาลัย ได้แก่

- (๑) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท
- (๒) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี
- (๓) วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี
- (๔) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดพิษณุโลก

ไม่มีการรายงาน ปย.๒ สำหรับหัวข้อนี้ จำนวน ๒ วิทยาลัย ได้แก่

(๑) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครศรีธรรมราช

(๒) วิทยาลัยนักษบริหารสาธารณสุข

มีการรายงานว่า การควบคุมไม่เพียงพอ แต่ไม่ได้ประเมินจากกระบวนการตรวจสอบพัสดุตามระเบียบฯ
จำนวน ๒ วิทยาลัย

(๑) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี

(๒) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น

การควบคุมไม่เพียงพอ จำนวน ๓๐ วิทยาลัย

ซึ่งความเสี่ยงเกิดขึ้นในขั้นตอนการตรวจนับพัสดุของคณะกรรมการ เนื่องจากพัสดุมีเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการมีภาระงานมาก และไม่มีเวลาสำหรับเรื่องกระบวนการตรวจนับพัสดุจึงทำให้เกิด ความล่าช้าขึ้น ทำให้การรายงานพัสดุลดลงประจำปีต่อสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ล่าช้า เกินกว่าที่ระเบียบได้กำหนดไว้

ทะเบียนพัสดุไม่เป็นปัจจุบัน ไม่มีการดำเนินการในทะเบียนพัสดุที่ได้จำหน่ายไปแล้ว ทำให้การตรวจสอบและการจำหน่ายในปีปัจจุบันล่าช้า

สรุป ๑. จากการรายงาน ๒ หัวข้อเพิ่มเติมนี้ มีเพียงวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท เพียงวิทยาลัยเดียวเท่านั้น มีการควบคุมที่เพียงพอ ทั้ง ๒ หัวข้อ

๒. ไม่มีการจัดลำดับทั้ง ๒ หัวข้อนี้ให้อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง ๑ - ๕ ลำดับ จากวิทยาลัย แต่เป็นการรายงานตามการแจ้งให้ส่งรายงานมาเพิ่มเติมสำหรับ ๒ หัวข้อนี้จากสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งพบว่ามี การควบคุมที่ไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบพัสดุในวิทยาลัย มีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของวิทยาลัยในสังกัดทั้งหมด

ดังนั้น การรายงานตามแบบฟอร์ม แบบ ปย.๒ ส่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำหรับการควบคุมที่ไม่เพียงพอ มี ๓ ด้าน ดังนี้

(๑) ด้านการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิชาการและการบริการสุขภาพ

(๒) ด้านระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร

(๓) ด้านการบริหารจัดการ

- งานการเงิน

- งานพัสดุ ๒ หัวข้อเพิ่มเติม เรื่องการจัดซื้อวัสดุเกินความจำเป็น และการตรวจสอบพัสดุประจำปี

ข้อสังเกตจากการจัดทำรายงานควบคุมในประจำปี ๒๕๕๙ ของวิทยาลัยในสังกัด จำนวน ๓๘ แห่ง
จำนวนวิทยาลัยในสังกัดทั้งหมด ๔๐ แห่ง พบข้อสังเกตดังนี้

๑. แบบติดตาม ปย.๒ (แบบฟอร์มที่ ๓) ในคอลัมน์ (๘) วิธีการติดตามและสรุปผลการประเมิน /
ข้อคิดเห็น ไม่ใส่รายละเอียด หรือใส่รายละเอียดแต่ไม่ครบถ้วน เช่น ใส่วิธีการติดตาม แต่ไม่สรุปผลการประเมิน
จึงทำให้ไม่ทราบว่า การควบคุมประสบผลสำเร็จหรือไม่ ลดความเสี่ยงได้หรือไม่

ข้อเสนอ ให้วิทยาลัยในสังกัด ใส่รายละเอียดให้ครบถ้วน ดังนี้

- วิธีการติดตาม
- สรุปผลการประเมิน
- ข้อคิดเห็น

๒.วิทยาลัยบางแห่ง มีการรายงานในกระบวนการปฏิบัติงานเดิมตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ และใช้วิธีการควบคุมใน
รูปแบบหรือวิธีการเดิม จนถึงปัจจุบัน ทำให้ไม่ทราบได้ว่า เป็นการประเมินจากการควบคุมภายในจริงจากการ
ปฏิบัติหน้าที่ โดยดำเนินการควบคุมแล้วแต่ความเสี่ยงไม่ลดลง หรือเป็นเพียงแค่การรายงานทางเอกสาร เพื่อให้
มีรายงานควบคุมภายในส่งเท่านั้น

๓. การเลือกใช้วิธีการควบคุมรูปแบบเดิม ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน แต่ยังมีความเสี่ยงอยู่ ไม่
ลดลง หรือหมดไป และรายงานมาในรายงานติดตามประเมินผลการควบคุมภายในนั้น หากดำเนินการควบคุม
จริงตามรายงาน แสดงให้เห็นว่า ไม่ได้มีการพัฒนาการควบคุมภายใน อาจเป็นเหตุให้ความเสี่ยงยังคงอยู่ ควรมี
การปรับปรุงและพัฒนาวิธีการควบคุมขึ้น หากความเสี่ยงยังไม่ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือหมดไป

ข้อเสนอ หากควบคุมตามแผนที่วางไว้ แล้วระดับความเสี่ยงไม่ลดลง หรือหมดไป ควรยกระดับ
ความเสี่ยงนั้นขึ้นเป็นความเสี่ยงระดับสถาบัน หากได้มีการพิจารณาถึงผลกระทบแล้วว่าเมื่อเกิดความเสียหายจะ
ส่งผลกระทบต่อทั้งหน่วยงาน

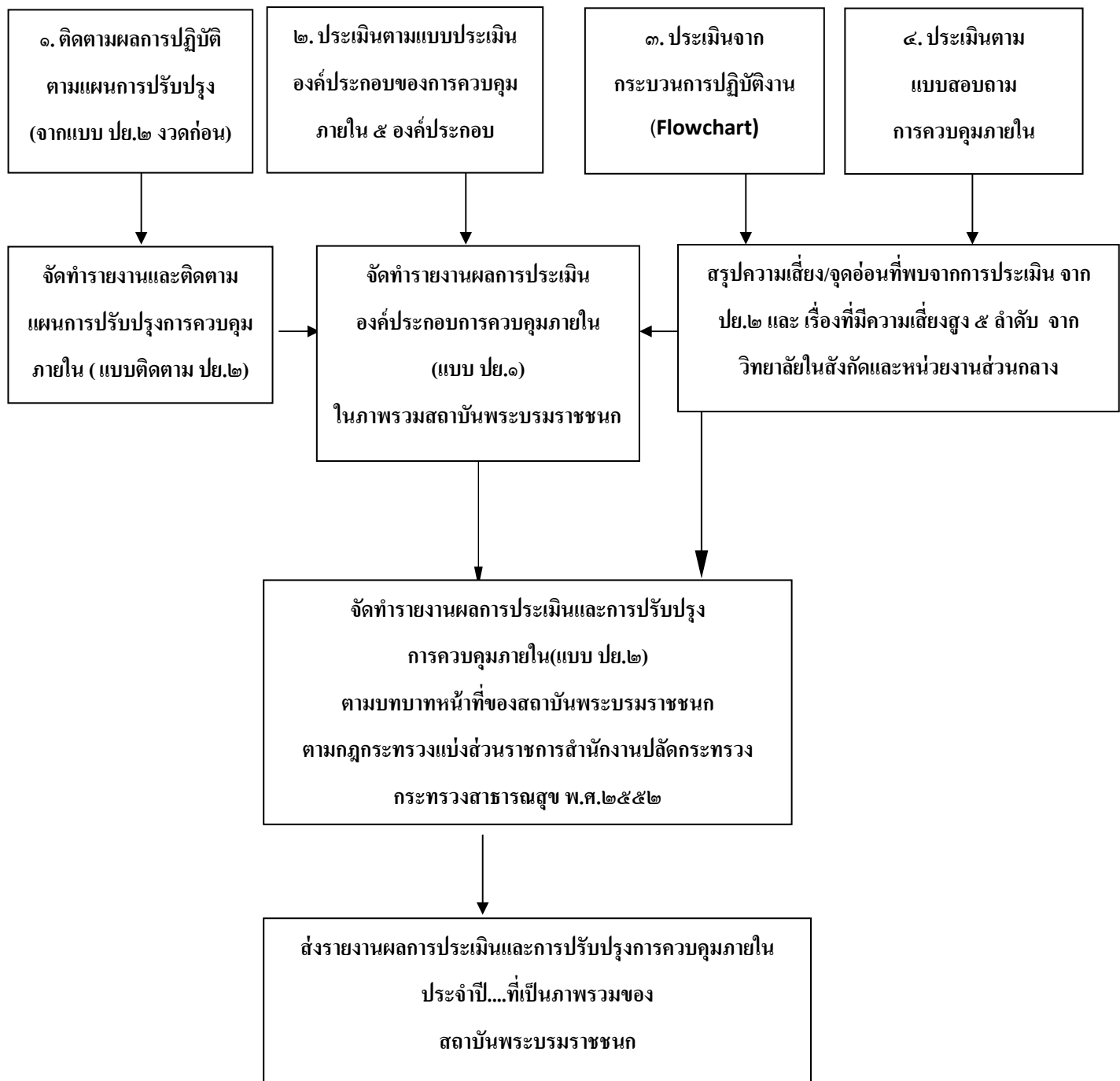
๔. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณามีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องของพื้นที่ นโยบาย การให้ความสำคัญใน
ภารกิจแต่ละด้าน ทำให้ การประเมินความเสี่ยง ความรุนแรงของผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ได้ผลการประเมิน
ที่แตกต่างกัน และข้อที่ควรคำนึงถึงสำหรับประเด็นความเสี่ยงที่มีความเชื่อมโยง หรือผลกระทบกับสถาบัน -
พระบรมราชชนกในภาพรวม แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเรื่องที่มีระดับความเสี่ยงสูง ความเสี่ยงนั้นจึงไม่ได้
ถูกยกระดับขึ้นมาเป็นความเสี่ยงของสถาบัน เช่น ในด้านการผลิต จะเริ่มตั้งแต่กระบวนการรับเข้า จากการ
รายงาน ใน ปย.๒ มีวิทยาลัยรายงานว่า จำนวนการรับเข้าที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางแผนไว้ และมี
แนวโน้มว่าจะลดลงจากเป้าหมายต่อไป ยังมีรายงาน ปย.๒ สำหรับเรื่องความคงอยู่ หรือจำนวนการเรียนจบที่
ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ผลประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิตอยู่ในระดับปานกลาง-ต่ำ หากประเมินจาก
ภารกิจหลักตามโครงสร้างในด้านการผลิตแล้ว ความเสี่ยงในเรื่องเหล่านี้ ควรได้รับการยกระดับความเสี่ยงเป็น
ระดับสถาบันหรือไม่ ควรได้รับการควบคุมหรือไม่ ควรได้รับการควบคุมอย่างไร เพื่อให้ทุกวิทยาลัยใช้เป็น
แนวทาง หรือหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติที่เหมือนกันสำหรับการประเมินความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อภาพรวมของ
สถาบันพระบรมราชชนก

๕. การส่งรายงานการควบคุมภายในจากวิทยาลัยในทุกกระบวนการงาน ทำให้การประเมินความเสี่ยงในภาพรวมของสถาบันพระบรมราชชนกทำได้ยาก และใช้ระยะเวลานาน

ข้อเสนอ ควรมีการวางแผนทางในการคัดเลือกรายงานในการรายงานตามแบบฟอร์ม ปย. ๒ ให้สถาบันพระบรมราชชนก เพื่อให้เป็นการประเมินตนเองจากวิทยาลัยในภาพรวมก่อนการจัดส่งรายงานให้สถาบันพระบรมราชชนก

๖. การค้นพบความเสี่ยงด้วยตัวผู้ปฏิบัติงานเอง แล้วเร่งดำเนินการควบคุม และรีบรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ก่อนที่ความเสี่ยงนั้นจะส่งผลให้เกิดความเสียหายกับหน่วยงาน เพราะความเสี่ยงในบางเรื่องอยู่เหนือการควบคุมจากผู้ปฏิบัติต้องอาศัยอำนาจจากผู้บริหารสำหรับการควบคุมในเชิงนโยบาย ความเสี่ยงนั้นจึงจะลดลง หากผู้ปฏิบัติไม่รายงาน เพราะคิดว่าการมีความเสี่ยงเป็นการยอมรับผิดหรือยอมรับว่ามีข้อบกพร่องต่อการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงนั้นอาจไม่ได้รับการควบคุม จนส่งผลกระทบต่อหน่วยงานได้ และจะเป็นการยากที่จะทำให้การควบคุมภายในสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม

การดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินผลการควบคุมภายใน ของสถาบันพระบรมราชชนก

แนวทางการดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินผลการควบคุมภายในของวิทยาลัยในสังกัด
สถาบันพระบรมราชชนก

